

Να μελετήσουμε, να βαθύνουμε, να κατανοήσουμε και να προσαρμόζουμε τις κατευθύνσεις μας μέσα στους αγώνες και τις αντιστάσεις

Έχοντας διανύσει 4 χρόνια πυκνών πολιτικών εξελίξεων από την 7η Συνδιάσκεψη (Μάρτης 2010), όπου διασταυρώθηκαν σημαντικότερες ανατροπές στην κοινωνία και στο πολιτικό σύστημα που συγχρόνως αποτέλεσαν τη μήτρα της εμφάνισης ενός νέου λαϊκού κινήματος με πρωτόγνωρες αντιστάσεις αλλά και εμφανείς αδυναμίες πολιτικής στόχευσης και συγκρότησης, το ΚΟ εισηγήθηκε την διεξαγωγή νέας Συνδιάσκεψης.

Μια απόφαση που έχει αφετηρία όχι κυρίως την τυπικότητα που επιβάλλουν τα κομματικά ειωθότα (συγκεκριμένοι χρόνοι επανάληψης των Συνδιασκέψεων) αλλά πρωτίστως τις αυξημένες απαιτήσεις που προκύπτουν σήμερα για μια οργάνωση που θέλει να αναφέρεται και να δρα στο πλαίσιο της κομμουνιστικής κατεύθυνσης της αντίστασης της εργατικής τάξης και των λαϊκών μαζών, με στόχο την συγκρότηση όρων για την ανατροπή αυτού του εκμεταλλευτικού συστήματος που βυθίζεται ολοένα και βαθύτερα σε μια δομική κρίση χωρίς διέξοδο. Όπως αναφέρει και στο εισηγητικό της κείμενο:

«Δεν χωράει, λοιπόν, καμία αμφιβολία ότι βρισκόμαστε ενόψει μιας ολόκληρης επιχείρησης αναμόρφωσης και επαναδιαμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού που θα έχει πολλές εκπλήξεις και ανατροπές “εκτός σχεδίων”. Φυσικά ο αστάθμητος παράγοντας, εκτός των διεθνών εξελίξεων και ανατροπών, είναι ο λαός ο οποίος μπορεί να χαλάσει τα σχέδια. [...]

Στην 8η Συνδιάσκεψη, βασικός μας στόχος θα είναι να δώσουμε στην οργάνωση και στην συλλογική μας προσπάθεια περισσότερη ώθηση και αποφασιστικότητα ώστε να υλοποιήσουμε το κεντρικό μας καθήκον να συμβάλλουμε στην ανασυγκρότηση του ταξικού κομμουνιστικού εργατικού κινήματος, κυρίως μέσα από τη συμβολή μας στην αποσαφήνιση και αποκρυστάλλωση αυτού που ονομάσαμε “ο δικός μας δρόμος”. [...]

Ειδικότερα για τις μέρες που διανύουμε, έχουμε ανάγκη να ξεμπροσιάσουμε και να αποκαλύψουμε το “σχέδιο- μοντέλο ανάπτυξης” της χώρας έτσι όπως διαμορφώνονται σήμερα τα διεθνή και εσωτερικά δεδομένα. Δεν έχει νόημα να “ξορκίζουμε” την προπαγάνδα του συστήματος. Αντίθετα πρέπει να την κατανοήσουμε (έστω και σαν σχέδιο). Όπως επίσης έχουμε υποχρέωση να προσδιορίσουμε τους βασικούς παράγοντες από τους οποίους θα κριθεί αν και πόσο το “σχέδιο” θα μείνει στα χαρτιά, ή θα πάρει σάρκα και οστά.

Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι ακόμα και αν (υποθετικά) η κρίση “μπαλωθεί” προσωρινά, η επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη θα συνεχίζεται και θα βαθύνει. Όσο και αν είναι οδυνηρό για τους λαούς, το αντεργατικό-αντιλαϊκό πλαίσιο που κατάφερε το σύστημα στα χώρα και διεθνώς να δημιουργήσει, οι άγριες συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης, οι μισθοί πείνας δεν είναι αρκετό για το κεφάλαιο-ιμπεριαλισμό. Και όσο οι συνθήκες και οι συσχετισμοί το ευνοούν τόσο θα επιτίθεται.

Στη χώρα μας, λοιπόν, (και γι’ αυτό περηφανεύονται οι διάφοροι Σαμαράδες) έχει δημιουργηθεί ο πρώτος όρος για να μπορέσει η μεγαλοαστική τάξη να εντείνει την εκμετάλλευση, να αυξήσει την κερδοφορία της, να διεκδικήσει μια βελτιωμένη θέση στην εξάρτησή της από τους ιμπεριαλιστές αλλά και στη σχέση

της με τους υπόλοιπους τοπικούς ανταγωνιστές-συμμάχους.

Μπορεί να μας τιμάει σαν λαό το γεγονός ότι αντισταθήκαμε στην επίθεση αυτή. Αντίσταση η οποία έκανε τη χώρα μας σε κάποιες φάσεις παράδειγμα αντίστασης, με αποτέλεσμα να βρεθεί ο λαός της στο στόχαστρο των διεθνών και εσωτερικών αντιδραστικών δυνάμεων. Δεν πανηγυρίζουν χωρίς λόγο ΕΕ και ντόπιοι παράγοντες που τελικά κατάφεραν να περάσουν μια σειρά βάρβαρα μέτρα και έχουν διαμορφώσει το πλαίσιο για να περάσουν και χειρότερα.

Ωστόσο οι πανηγυρισμοί τους ότι δήθεν στην Ελλάδα συντελείται ένα θαύμα είναι σίγουρα εκτός τόπου και χρόνου, ενώ τα διεθνή δεδομένα δεν θα επιτρέψουν ξανά ούτε για αστείο να επαναληφθούν οι Σημιτικές επιδόσεις της "ισχυρής Ελλάδας".

Δεν παριστάνουμε τους προφήτες, αλλά προετοιμαζόμαστε για αυτά που έρχονται και κυρίως συναισθανόμαστε τα μεγάλα και σοβαρά καθήκοντα που μας περιμένουν. [...]

Το σίγουρο -και αυτό που ενδιαφέρει το λαό- είναι ότι το πολιτικό σκηνικό στη χώρα μας έχει να περάσει από πολλούς κάβους (χωρίς να μπορούμε άμεσα να προβλέψουμε τι θα γίνει με τις λαϊκές αντιδράσεις). Κάβοι και σκόπελοι που είναι απόρροια ενδοαστικών και ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και ανταγωνισμών. Πιθανότατα αυτοί οι σκόπελοι και οι κάβοι θα θέσουν σε δοκιμασία και την υπάρχουσα κυβερνητική λύση και τις εναλλακτικές και τις εφεδρείες.

Το αρνητικό που διαγράφεται είναι ότι μπροστά σε όλες αυτές τις δοκιμασίες ο λαός μάλλον θα βρεθεί (συνολικά, αλλά πιθανόν και ειδικά) απροετοίμαστος. Και με την Αριστερά, για μια ακόμη φορά, όχι απλώς ανεπαρκή αλλά ενσωματωμένη και ηττοπαθή. Και όλα αυτά με όλα τα κέντρα εξουσίας να έχουν σαλπίσει ξανά επίθεση και πάλι επίθεση. [...]

Σαν ΚΚΕ(μ-λ) είχαμε και έχουμε τη βούληση και τις πολιτικές κατευθύνσεις, μέσα από την προώθηση της **κοινής δράσης** αλλά και της αντιπαράθεσης να παρεμβαίνουμε στο κίνημα ώστε να εναντιωνόμαστε στα φαινόμενα υπόκλισης στο ρεφορμισμό. Το ότι τα πράγματα είναι δύσκολα, το ότι οι υποκειμενικές μας δυνατότητες δεν είναι αρκετές ώστε να πιέσουμε με καλύτερους όρους την προώθηση της κοινής δράσης κόντρα στις ρεφορμιστικές λογικές και ανεξάρτητα απ' αυτές, δεν σημαίνει ότι θα αποφασίσουμε να αναστείλουμε την κατεύθυνση της κοινής δράσης. **Πρέπει να μας απασχολεί -χωρίς βέβαια να απογειωνόμαστε- το πώς και με ποιες μορφές ένα δυναμικό που ακόμα -έστω και όχι ξεκάθαρα και αποφασιστικά- συνεχίζει να μην υποκύπτει απόλυτα στη ΣΥΡΙΖίτιδα θα συνεχίσει να παρεμβαίνει και να δρα. Δεν είμαστε καθόλου ικανοποιημένοι όταν βλέπουμε να συρρικνώνεται το αγωνιστικό δυναμικό, έστω και αν έχουμε σοβαρές διαφωνίες μ' αυτό σε πολλά ζητήματα.**

Εμείς, αυτή την προσπάθεια τη βλέπουμε να υπηρετεί και να συναρτάται με τη δική μας ιδιαίτερη προσπάθεια ενίσχυσης, αλλά και την ουσιαστικοποίηση της ΛΑΪΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ-ΑΑΣ που, όπως έχουμε πει, θέλουμε να αποτελεί και ένα ακόμη όπλο για ευρύτερες πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις [...]».

Στη βάση των παραπάνω προβληματισμών που γέννησε τόσο η ζωογόνος για το κίνημα περίοδος του 2010-12 όσο και η σημερινή κινηματική ύφεση και η υπόκλιση του συνόλου σχεδόν της Αριστεράς στις εκλογικές αυταπάτες που ανέδειξε η πολιτική κρίση του συστήματος, καλούμαστε να συνδράμουμε στην συζήτηση και επεξεργασία εκείνων των απόψεων και της τακτικής που θα συμβάλουν στην επανεμφάνιση και στην ενδυνάμωση των αντιστάσεων που απαιτούν οι ξεχωριστές σημερινές συνθήκες. Αντιστάσεις και διεκδικήσεις όχι στη λογική αριστερών κυβερνήσεων ή αριστερών αντιπολιτεύσεων σε αυτές, αλλά με

στόχο την ανασυγκρότηση ενός πραγματικού ταξικού κινήματος της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων με επίδικο όχι την διόρθωση των «κακώς κείμενων» αυτού του σάπιου εξαρτημένου καπιταλισμού που βιώνουμε, ούτε την αόριστη επίκληση μιας «λαϊκής εξουσίας» που θα λύσει τα πάντα όταν έρθει, αλλά την ανατροπή του.

Το ΚΟ στην τελευταία του σύγκληση ενέκρινε τα εισηγητικά κείμενα για την 8η Συνδιάσκεψη και σύντομα θα τα δημοσιοποιήσει έχοντας την πεποίθηση ότι στη διαμόρφωσή και στην επεξεργασία τους μπορούν να συμβάλλουν τόσο οι σύντροφοι και οι συναγωνιστές που παλεύουν μαζί μας όσο και ένα ευρύτερο τμήμα της Αριστεράς που έχει ανάλογες αγωνίες και αναζητήσεις με εμάς. Η συμμετοχή αυτή θα διεξαχθεί μέσω της εφημερίδας και μέσω της κομματικής ιστοσελίδας με όρους που θα δημοσιοποιηθούν σύντομα.

Καλούνται τα μέλη και τα στελέχη να συμβάλουν δημιουργικά στην διεξαγωγή της προσυνδιασκεψιακής συζήτησης αλλά και στην ανάπτυξη των θέσεων που εισηγούνται με εργαζόμενους και λαϊκό κόσμο που μας παρακολουθεί μέσω συζητήσεων και συγκεντρώσεων που θα προκρίνουν.

Πηγή: kkeml.gr